

836.

Oświadczenie rządowe

z dnia 16 września 1924 roku

w sprawie uzupełnienia artykułu 20 Konwencji Handlowej między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Francuską, podpisanej w Paryżu dn. 6 lutego 1922 r.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że w wykonaniu ustawy z dn. 25 lipca 1924 r. w przedmiocie uzupełnienia artykułu 20 Konwencji Handlowej między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Francuską, podpisanej w Paryżu dn. 6 lutego 1922 r. (Dz. U. R. P. z 1924 r. № 73. poz. 717), Prezydent Rzeczypospolitej w dn. 21 sierpnia 1924 r. ratyfikował uzupełnienie artykułu 20 wspomnianej wyżej Konwencji (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 50, poz. 442), które z dniem 20 września 1924 r. zostaje uchylone.

Minister Spraw Zagranicznych: *Al. Skrzyński*

837.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 1 października 1924 r.

o przedłużeniu czasu pracy w cukrowniach.

Na zasadzie art. 6 p. d) ustawy z dnia 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dz. U. R. P. z 1920 r. № 2 poz. 7), zarządza się co następuje:

§ 1. W cukrowniach, które z powodu udowodnionej niemożności bądź uzyskania odpowiednio wykwalifikowanych robotników w celu utworzenia 3-ej zmiany, bądź też wybudowania niezbędnych mieszkań dla 3-ej zmiany robotników nie będą w stanie wprowadzić podczas kampanii r. 1924/25 3-ej zmiany robotników, Minister Pracy i Opieki Społecznej może zezwolić na przedłużenie czasu pracy ponad 8 godzin, najwyżej jednak do 12 godzin na dobę w każdym dniu tygodnia nie wyłączając niedziel—w tych działach produkcji, w których praca odbywać się musi bez przerwy i w których wprowadzenie 3-ej zmiany robotników było z wyżej podanych powodów niemożliwe.

§ 2. Przy określaniu wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych stosuje się art. 16 ustawy z dnia 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na przeciąg trzech miesięcy od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*Minister Pracy i Opieki Społecznej: *L. Darowski*

838.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 1 października 1924 r.

w sprawie opłat ryczałtowych dla Wyższych Urzędów Ubezpieczeń.

Na podstawie § 80 ust. III Ordynacji Ubezpieczeniowej z dnia 19 lipca 1911 r. (Dz. Ust. Rz. Niem.

№ 42) oraz art. 18 ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. o tymczasowej organizacji zarządu b. dzielnicy pruskiej (Dz. P. P. P. № 64, poz. 385) zarządza się co następuje:

§ 1. Przewidziane w § 80 ust. II Ordynacji Ubezpieczeniowej z dnia 29 lipca 1911 r. (Dz. Ust. Rz. Niem. № 42) opłaty ryczałtowe dla Wyższych Urzędów Ubezpieczeń wynosić będą od dnia 1 lipca 1924 r. za jedną sprawę:

- a) w zakresie ubezpieczenia od wypadków 16 zł.,
- b) w zakresie ubezpieczenia inwalidowego, ubezpieczenia na starość oraz ubezpieczenia pozostałych rodzin 18 zł.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia; równocześnie tracą moc obowiązującą: rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 2 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 68 poz. 526) i rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 19 stycznia 1924 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej (Dz. U. R. P. № 14 poz. 133)

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*Minister Pracy i Opieki Społecznej: *L. Darowski*

839.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 1 października 1924 r.

o wyłączeniu wsi Mały-Porsk z gminy Szczużyn powiatu łuckiego i włączeniu jej do gminy Hołoby w powiecie kowelskim.

Na zasadzie art. 1 i 2 ustawy z dnia 7 lipca 1921 r. w przedmiocie dokonywania zmian granic powiatów na obszarze b. dzielnic: rosyjskiej i austriacko-węgierskiej, jak również dokonywania na obszarze b. dzielnic austriacko-węgierskiej zmian obszaru działania samorządowych ich reprezentacji powiatowych (Dz. U. R. P. № 64 poz. 400) zarządza się co następuje:

§ 1. Wieś Mały-Porsk wylacza się z gminy Szczuryn powiatu łuckiego i włącza się do gminy Hołoby w powiecie kowelskim.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 stycznia 1925 r.

Prezes Rady Ministrów

i Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Z. Hübner*

Minister Sprawiedliwości: *Wł. Wyganowski*

840.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 1 października 1924 r.

o utworzeniu samodzielnej gminy wiejskiej Kaliszanki w powiecie wągrowieckim.

Na mocy § 2 ustęp 4 pruskiej ordynacji wiejskiej dla siedmiu wschodnich prowincyj z dn. 3 lipca 1891 r. (zbiór ustaw pruskich str. 233) oraz art. 14 ustawy z dnia 23 czerwca 1921 r. o wprowadzeniu dekretów, ustaw sejmowych i rozporządzeń Rządu oraz o dalszym uzgodnieniu ustawodawstwa na obszarze b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. № 75 poz. 511) postanawia się co następuje:

§ 1. Zezwala się na utworzenie w powiecie wągrowieckim samodzielnej gminy wiejskiej Kaliszanki z wydzielonych z obszaru dworskiego Kaliszany następujących parcel:

1, 2, 3, 5, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 38, 42, 45, 46, 108/47, 110/47, 109/48, 111/48, 49, 50, 51, 52, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 112/86, 113/86, 114/37, 116/40, 117/43, 118/43, 119/40, 120/40, 121/43, 122/43, 123/40, 124/40, 125/43, 126/40, 127/44, 128/40, 129/43, 130/43, 131/43, 132/40, 133/44, 134/44, 135/40, 136/43, 138/40, 139/40, 140/40, 141/40, 143/40, 144/37, 145/53, 146/53, 147/40, 148/41, 149/41, 150/40, 151/39, 153/40, 154/39, 155/40, 156/40, 158/40, 159/43, 160/43, 161/6, 162/7, 163/7, 164/6, 165/40, 167/40 i 168/40.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 stycznia 1925 r.

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Z. Hübner*

841.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 24 września 1924 r.

w sprawie sprzedaży wyrobów tytoniowych.

Na podstawie art. 13, 35 i 62 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. № 47 poz. 409) i w częściowej zmianie rozporządzeń: z dnia 29 października 1922 r. (Dz. U. R. P. № 100 poz. 916), z dnia 20 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 42 poz. 285), z dnia 6 lutego 1924 r. (Dz. U. R. P. № 16 poz. 161) i z dnia 15 kwietnia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 36 poz. 391) zarządza się co następuje:

§ 1. Rejonowi hurtownicy tytoniowi na obszarze m. st. Warszawy, województw: warszawskiego, białostockiego, łódzkiego, lubelskiego, kieleckiego, poleskiego, nowogrodzkiego, wołyńskiego i Ziemi Wileńskiej obowiązani są zaopatrywać się w wyroby tytoniowe w wyznaczonych im państwowych magazynach wyrobów tytoniowych w ilościach, potrzebnych do należytego zaopatrzenia, przydzielonych do nich detalicznych sprzedaży wyrobów tytoniowych.

§ 2. W razie stwierdzenia przez organa kontroli skarbowej względnie odnośne urzędy i władze skarbowe, że rejonowy hurtownik tytoniowy nie pobiera z własnej winy ilości wyrobów tytoniowych, dostatecznych dla pokrycia zapotrzebowania detalicznych sprzedawców wyrobów tytoniowych danego rejonu, karać będą kompetentne władze skarbowe odnośnego hurtownika po myśli art. 33 ust. 2 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. № 47, poz. 409).

§ 3. Ilości wyrobów tytoniowych, jakie hurtownicy tytoniowi mogą zatrzymywać dla własnych detalicznych sprzedaży (sklepów tytoniowych) przy hurtowniach, ustala Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego.

§ 4. Wyroby tytoniowe, wypuszczone w obieg handlowy przez byłe koncesjonowane fabryki wyrobów tytoniowych i zaopatrzone w opaski, stwierdzające uiszczenie od tych wyrobów zysku monopolowego, dopuszczone są do sprzedaży na obszarze Rzeczypospolitej do dnia 30 listopada 1924 r.

Zapasy tych wyrobów, znajdujące się u sprzedawców wyrobów tytoniowych, winny być w powyższym terminie rozsprzedane po cenie taryfowej, ustanowionej w rozporządzeniu z dnia 27 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 137, poz. 1150).

Z dniem 1 grudnia 1924 r. powyższe wyroby tracą charakter wyrobów tytoniowych, dopuszczonych do sprzedaży na obszarze Rzeczypospolitej w rozumieniu ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. № 47, poz. 409).

Sprzedaż i nabywanie tych wyrobów po dniu 30 listopada 1924 r. karane będą po myśli postanowień art. 33 względnie 34 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. № 47, poz. 409).